

Nr 442

Av herr **Lindström**, om en ändring av vissa helgdagars placering.

När det nu varslas om att hela vårt skolväsende skall övergå till femdagarsvecka liksom det inom de flesta områden inom vårt näringsliv redan skett aktualiseras frågan om en vettigare placering av vissa helgdagar för att därmed uppnå i stort sett »rena» femdagarsveckor året runt. Både undervisning och arbetsliv skulle då få en jämnare rytm.

Vårt näringsliv skulle säkert hälsa en sådan reform med tillfredsställelse. Som bekant har vi vissa svårigheter att följa med i den ökningstakt som vissa motsvarande västeuropeiska länders näringsliv presterar.

Ett firande av trettondagen och Kristi himmelfärdsdag på närmast följande lördag bör väl vara ett ganska rimligt krav. Arbetarrörelsens speciella helgdag kan väl inte förlora något av sin betydelse om den förläggs till första lördagen i maj månad.

De intill de stora helgerna förlagda annandagarna hade säkert sitt berättigande när människorna med dåtida primitiva fortskaffningsmedel hade hela dagsresor fram till sina kyrkplatser och jämväl tillbaka. I dag tar motsvarande resor en tid som endast i undantagsfall räknas i timmar. Den nu allmänt accepterade femdagarsveckan och då vi med all sannolikhet måste se fram emot en ytterligare förkortning av arbetsdagens längd är väl godtagbara skäl för att dessa annandagar avföres ur vår kalender.

En reform av här antydd art skulle ge oss ytterligare fem arbetsdagar per år. Grovt räknat skulle detta medföra en produktionsökning av c:a 2%. Vad detta skulle betyda både för den enskilde och samhället står väl klart för envar.

Med hänvisning till förestående får jag föreslå,

att riksdagen måtte besluta hemställa hos Kungl. Maj:t om utredning och förslag om ändring av vissa helgdagars placering i vår kalender.

Stockholm den 25 januari 1967

Helge Lindström (s)
